

दानिएलको पुस्तक - एक सय छौँटा

न्यायको उद्घाटन: ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म – एक भविष्यवाणीसम्बन्धी विश्लेषण

Jeff Pippenger

2024-02-29

जीवितहरूको छानबिनात्मक न्याय सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो, र कार्यान्वयनात्मक न्याय चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा आरम्भ हुन्छ। न्यायका ती दुई कालखण्डहरूले करारका तेस्रो सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्ने दूतको कार्य, तथा तेस्रो एलियालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्; यही नै मिलेराइट इतिहासमा आरम्भ भएको एलियाह सन्देशवाहकको समापन हो।

ख्रीष्टमा करारका सन्देशवाहकको परिपूर्तिको रूपमा उहाँले शाब्दिक पृथ्वीको मन्दिरलाई दुई पटक शुद्ध पार्नुभयो, जसले उहाँको शरीर र उहाँको आत्मिक मन्दिरको पूर्वछाया दिएको थियो। उहाँको शाब्दिक पृथ्वीको मन्दिरको आरम्भ उजाडस्थानको पवित्रवास-मन्दिरबाट भयो, त्यसपछि सुलेमानको मन्दिर, त्यसपछि बाबेलमा सत्तरी वर्षको बन्धुवासपछि पुनर्निर्माण गरिएको मन्दिर, र त्यसै मन्दिरलाई हेरोदले छयालीस वर्षसम्म गरिएको पुनःसंरचना-कार्यपछि देखिने रूप।

परमेश्वरको शारीरिक उपस्थितिले भेट हुने पालको मन्दिर र सोलोमनको मन्दिरलाई आशिष दिनुभयो, तर बन्धुवाइपछाडि पुनर्निर्माण गरिएको मन्दिरलाई दिनुभएन; तथापि, पुनःसंस्कार गरिएको त्यो मन्दिर ख्रीष्टको शारीरिक उपस्थितिद्वारा आशिषित भयो। हेरोदद्वारा पुनःसंस्कार गरिएको मन्दिरको इतिहासमा, मलाकी अध्याय ३ को परिपूर्तिमा ख्रीष्टले मन्दिरलाई दुई पटक शुद्ध पार्नुभयो। पहिलो शुद्धीकरणमा, ख्रीष्टले मन्दिरलाई आफ्ना पिताको घर भनी चिनाउनुभयो, तर अन्तिम मन्दिर-शुद्धीकरणमा ख्रीष्टले त्यसलाई यहूदीहरूको घर भनी चिनाउनुभयो।

मिलेराइटहरूको इतिहासमा ख्रीष्टले १७९८ देखि १८४४ सम्म छयालिस वर्षमा एउटा आत्मिक मन्दिर निर्माण गर्नुभयो। २२ अक्टोबर, १८४४ मा, मलाकी अध्याय ३ को परिपूर्तिमा, उहाँ अकस्मात् आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो, यसरी मूर्ख कन्याहरूलाई शुद्ध पार्दै। त्यसपछि उहाँ दोस्रो र अन्तिम शुद्धीकरण सम्पन्न गर्न तेस्रो स्वर्गदूतको रूपमा आउनुभयो, तर प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा जस्तै, आधुनिक इस्राएलमा कार्य समाप्त गर्न आवश्यक विश्वासको अभाव थियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, ख्रीष्ट दोस्रो मन्दिर-शुद्धीकरण सम्पन्न गर्न फर्कनुभयो, जुन त्यो छिट्टै आउन लागेको आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा मूर्ख कुँवारीहरू शुद्ध पारिँदा सम्पन्न हुन्छ, जब तिनीहरू १९८९ मा उन्मोचित गरिएको ज्ञानको वृद्धिलाई आफूहरूले नबुझेको वास्तविकताप्रति जागृत हुन्छन्। त्यो ज्ञानको वृद्धि पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको सन्दर्भमा राखिँदा मध्यरातको पुकारको सन्देश हो। दानियेल एघारका अन्तिम छ पदहरूको सन्देश, जुन १९८९ मा अन्तको समयमा उन्मोचित गरिएको थियो, ती पदहरूमध्ये पद चवालीसमा “पूर्वबाट र उत्तरबाट आएका समाचारहरू” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पछिल्लो वर्षाको सन्देश, मध्यरातको पुकारको सन्देश हो, र यही पूर्व तथा उत्तरको सन्देश पनि हो। पूर्व र उत्तरले क्रमशः इस्लाम र पोपसत्तालाई जनाउँछन्, र सन्देशको रूपमा तिनीहरूले त्यस सन्देशलाई जनाउँछन् जसको नक्कल लाओडिकीया एडभेन्टवादले सेप्टेम्बर ११, २००१ र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबीच गर्दछ। सेप्टेम्बर ११, २००१ ले इस्लाम (पूर्व) लाई जनाउँछ, र आइतबारको व्यवस्था पशुको छाप (उत्तर) लाई जनाउँछ।

लाओडिसियाली एडभेन्टवादका लागि मृत्युशय्या ती दुई मार्गचिह्नहरूको बीचमा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको छ, जसरी आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताको मृत्यु गधा र सिंहको बीचमा भएको घटनाद्वारा पूर्वछायाङ्कित गरिएको थियो। पशुको छाप स्वीकार गर्नेहरूका लागि मृत्युशय्या “पूर्व र उत्तरतर्फबाट आएका समाचारहरू” द्वारा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको छ, जसले पोपसम्बद्ध शक्तिलाई क्रोधित तुल्याउँछ र परमेश्वरका जनमाथिको अन्तिम सतावट आरम्भ गराउँछ। त्यो सन्देश

संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, जुन स्थान पनि हो र समय पनि, जहाँ तेस्रो धिक्कारको इस्लामले अकस्मात् प्रहार गर्छ। त्यस अप्रत्याशित आक्रमणले राष्ट्रिय विनाश उत्पन्न गर्छ, र राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउँछ, यसरी झ्यागन, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध संघको संरक्षणमा इस्लामविरुद्ध सबै राष्ट्रहरूलाई एक ठाउँमा ल्याउन आर्थिक र राजनीतिक प्रेरकशक्ति प्रदान गर्दछ।

तेस्रो एलियाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा, तेस्रो विपत्तिलाई चिनाउने सन्देशले अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्तालाई यो जानकारी दिन्छ कि इस्लाम न्यायको त्यो साधन हो, जसलाई परमेश्वरले मानिसहरूलाई पापसीय अधिकारको छापको आराधना गरेको कारण दण्ड दिन प्रयोग गर्नुहुन्छ। जस्तै तीन रोमहरू, तीन बेबिलोनहरू, तीन एलियाहरू, र बाटो तयार पार्ने तीन सन्देशवाहकहरूका सन्दर्भमा हुन्छ, त्यसैगरी तेस्रो विपत्ति तीन विपत्तिहरूको त्रिगुण अनुप्रयोगद्वारा स्थापित हुन्छ।

अनि मैले हेरेँ, र स्वर्गको मध्यभागबाट उडिरहेको एक स्वर्गदूतलाई ठूलो स्वरले यसो भनिरहेको सुनेँ, “हाय, हाय, हाय, पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई, किनकि ती तीन स्वर्गदूतहरूको तुरहीका बाँकी आवाजहरू अझै बज्ने बाँकी छन्!” प्रकाश 8:13.

बहिनी ह्याइटले स्मिथको पुस्तक, Daniel and Revelation, लाई गहिरो रूपमा समर्थन गरिन्, र यसरी संकेत गरिन् कि प्रत्येक Seventh-day Adventist सँग उक्त पुस्तक हुनुपर्छ, यद्यपि उनले मैले भर्खर लेखेजस्तो सीधै त्यसरी व्यक्त गरिनन्, तर उनको समर्थनमा यो तथ्य निहित छ।

“प्रभुले कामदारहरूलाई पुस्तक-वितरणको क्षेत्रमा प्रवेश गर्न आह्वान गर्नुहुन्छ, ताकि वर्तमान सत्यको ज्योति समेटिएका पुस्तकहरू फैलाइयोस्। संसारका मानिसहरूले समयका चिन्हहरू पूरा भइरहेका छन् भन्ने जान्न आवश्यक छ। तिनीहरूकहाँ त्यस्ता पुस्तकहरू लिएर जानू, जसले तिनीहरूलाई ज्योति प्रदान गर्नेछन्। Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, र The Desire of Ages अब संसारमा जानुपर्छ। Daniel and Revelation मा समाविष्ट महान् शिक्षा अस्ट्रेलियामा धेरै जनाले उत्सुकतापूर्वक अध्ययन गरेका छन्। यो पुस्तक धेरै बहुमूल्य आत्माहरूलाई सत्यको ज्ञानसम्म ल्याउने साधन भएको छ। Thoughts on Daniel and the Revelation लाई फैलाउन सकिने सबै कुरा गरिनुपर्छ। यस पुस्तकको स्थान लिन सक्ने अर्को कुनै पुस्तक म जान्दिनँ। यो परमेश्वरको सहायता गर्ने हात हो।”

“जो धेरै समयदेखि सत्यमा रहेका छन्, तिनीहरू सुतिरहेका छन्। तिनीहरूलाई पवित्र आत्माद्वारा पवित्र बनाइनु आवश्यक छ। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ठूलो स्वरमा घोषणा गरिनुपर्छ। हाम्रा सामु अत्यन्त गम्भीर विषयहरू छन्। हामीसँग गुमाउनका लागि कुनै समय छैन। परमेश्वरले नहोस् कि हामीले संसारलाई दिनुपर्ने ज्योतिलाई साना विषयहरूले ओझेलमा पार्न दिऔं।” Manuscript Releases, volume 21, 444.

दानियेलको पुस्तकमा “दैनिक” सम्बन्धी मिलेरवादी दृष्टिकोणलाई अस्वीकार गर्नेहरूले जस पुस्तकलाई पनि अस्वीकार गरेका थिए, त्यस पुस्तकलाई “परमेश्वरको सहायक हात” भनेर चिनाइएको थियो। यदि अघिल्लो उद्धरणमा उल्लेख गरिएका पुस्तकहरू प्रचारप्रसार गर्ने जिम्मेवारी परमेश्वरका जनहरूलाई दिइएको थियो भने, यसको अर्थ परमेश्वरका जनहरूले उक्त पुस्तक स्वयं पनि आफ्नो अधिकारमा राख्नुपर्ने थियो। त्यो पुस्तक दानियेलको पुस्तकमा “दैनिक” सम्बन्धी “नयाँ” दृष्टिकोणको पक्षसमर्थन गर्नेहरूको आक्रमणको केन्द्रबिन्दु थियो, किनकि उनीहरू त्यसै पुस्तकलाई पुनर्लेखन गर्न र “दैनिक” सम्बन्धी सही दृष्टिकोण हटाउन चाहन्थे।

जब सिस्टर ह्याइटले दानिएलको पुस्तकमा “दैनिक” सम्बन्धी विद्रोहका दुई प्रमुख अगुवाहरूलाई उल्लेख गर्नुभयो, तब उहाँले प्रायः औँल्याउनुहुन्थ्यो कि उनीहरू (प्रेस्कट र ड्यानियल्स) सँग “कारणबाट परिणामसम्म तर्क गर्न” सक्ने क्षमता थिएन। लाओडिसियाली एडभेन्टिस्ट ऐतिहासिक पुनर्लेखनवादीहरूमा पनि उही समस्या रहेको देखिन्छ।

सन् 1888 देखि आरम्भ भई त्यसपछिको विद्रोहको सम्पूर्ण इतिहासभरि अगुवाइ गर्ने पुरुषहरूले आफ्नो व्यक्तिगत अनुभवको कुनै न कुनै चरणमा “the daily” सम्बन्धी झूटा शिक्षालाई स्वीकार गरेका थिए। तिनीहरूको विद्रोह

“effect” थियो, र “the daily” को गलत समझ “cause” थियो। लाओदिकीया एडभेन्टिस्ट संशोधनवादीहरूले अशिक्षितहरूलाई यो विश्वास गर्न अगुवाइ गर्छन् कि एडभेन्ट इतिहासका ती ऐतिहासिक विद्रोहीहरू वास्तवमा विद्रोहमा थिएनन्, यद्यपि तिनीहरूको संशोधित साक्ष्य कहिल्यै पनि बाइबल र भविष्यवाणीको आत्माको साक्ष्यद्वारा समर्थित हुँदैन। किनभने तिनीहरूले “effect” लाई विद्रोहको रूपमा मान्दैनन्, त्यसैले तिनीहरूले “cause” खोज्ने सम्भावनालाई बन्द गरिदिन्छन्।

जस्तै चरा भाँतारिँदै, जस्तै भँगेरा उड्दै जान्छ, त्यसरी नै अकारणको श्राप आउनेछैन। हितोपदेश 22:6.

परमेश्वरका जनहरूले विद्रोहलाई चिन्नुपर्छ, र जब तिनीहरूले त्यसलाई चिन्छन्, तब तिनीहरूले त्यसको कारण खोज्नुपर्छ। त्यसपछि तिनीहरूले त्यस कारणको उपचार गर्नुपर्छ। निम्नलिखित अंशमा सिस्टर ह्याइट आखानको कथामाथि टिप्पणी गर्दै हुनुहुन्छ।

“मलाई देखाइएको छ कि परमेश्वरले यहाँ आफ्ना आज्ञाहरू पालन गर्ने जन भएका भनी दाबी गर्नेहरूका बीचमा रहेको पापलाई उहाँ कसरी हेर्नुहुन्छ भन्ने कुरा दृष्टान्तद्वारा प्रकट गर्नुहुन्छ। जसलाई उहाँले आफ्नो सामर्थ्यका अद्भुत प्रदर्शनहरूको साक्षी हुने विशेष सम्मान दिनुभएको छ, जस्तै प्राचीन इस्राएललाई, र जसले त्यसपछि पनि उहाँका स्पष्ट निर्देशनहरूलाई बेवास्ता गर्ने साहस गर्छन्, तिनीहरू उहाँको क्रोधका पात्र हुनेछन्। उहाँले आफ्ना जनलाई सिकाउन चाहनुहुन्छ कि आज्ञा उल्लंघन र पाप उहाँका निम्ति अत्यन्त आपत्तिजनक छन् र तिनीहरूलाई हल्का रूपमा लिनु हुँदैन। उहाँले हामीलाई देखाउनुहुन्छ कि जब उहाँका जन पापमा भेटिन्छन्, तब तिनीहरूले तुरुन्तै दृढ कदम चालेर त्यो पाप आफूमाझबाट हटाउनुपर्छ, ताकि उहाँको अप्रसन्नता तिनीहरू सबैमाथि नपरोस्। तर यदि जनताका पापहरू जिम्मेवारीका पदमा रहेका व्यक्तिहरूद्वारा बेवास्ता गरिन्छन् भने, उहाँको अप्रसन्नता तिनीहरूमाथि रहनेछ, र परमेश्वरका जन, एक समुदायको रूपमा, ती पापहरूका लागि जिम्मेवार ठहरिनेछन्। विगतमा आफ्ना जनसँग गर्नुभएका व्यवहारहरूमा प्रभुले मण्डलीलाई अधर्मबाट शुद्ध पार्नु पर्ने आवश्यकता देखाउनुहुन्छ। एक जना पापीले यस्तो अन्धकार फैलाउन सक्छ कि जसले सम्पूर्ण मण्डलीबाट परमेश्वरको ज्योति बहिष्कृत गरिदिन्छ। जब जनताले अन्धकार तिनीहरूमाथि बस्दै गएको अनुभव गर्छन्, र तिनीहरूले त्यसको कारण जान्दैनन्, तब तिनीहरूले ठूलो नम्रता र आत्म-अवनतिसहित गम्भीरतापूर्वक परमेश्वरलाई खोज्नुपर्छ, जबसम्म उहाँको आत्मालाई शोकित तुल्याउने ती अधर्महरू खोजी गरी हटाइँदैनन्।”

“हामीविरुद्ध उत्पन्न गरिएको पूर्वाग्रह—किनकि परमेश्वरले मलाई देखाउनुभएको विद्यमान दुष्कर्महरूलाई हामीले धिक्कारेका छौं—र कठोरता तथा कडाइको जो हल्ला उठाइएको छ, त्यो अन्यायपूर्ण छ। परमेश्वरले हामीलाई बोल्न आज्ञा गर्नुहुन्छ, र हामी मौन रहनेछैनौं। यदि उहाँका प्रजाहरूका बीचमा दुष्कर्महरू प्रकट छन्, र परमेश्वरका सेवकहरू तीप्रति उदासीन भई अघि बढ्छन् भने, तिनीहरूले व्यवहारतः पापीलाई समर्थन र उचित ठहराउँछन्, र तिनीहरू पनि समान रूपमा दोषी हुन्छन् र निश्चय नै परमेश्वरको अप्रसन्नता भोग्नेछन्; किनकि दोषीहरूका पापहरूका निम्ति तिनीहरूलाई जिम्मेवार ठहराइनेछ। दर्शनमा मलाई धेरै यस्ता घटनातर्फ ध्यान दिलाइएको छ जहाँ परमेश्वरका सेवकहरूले आफ्ना बीचमा विद्यमान दुष्कर्म र पापहरूसित व्यवहार गर्न उपेक्षा गरेकाले परमेश्वरको अप्रसन्नता आहूत भएको थियो। यी दुष्कर्महरूलाई बहाना बनाइदिनेहरूलाई मानिसहरूले स्वभावमा अत्यन्तै सौम्य र प्रिय ठान्ने, केवल यसकारण कि तिनीहरूले धर्मशास्त्रमा स्पष्ट रूपमा तोकिएको कर्तव्य पूरा गर्न टारे। त्यो कार्य तिनीहरूको भावनालाई रुचिकर थिएन; यसैले तिनीहरूले त्यसलाई पन्छाए।”

Testimonies, volume 3, 265.

एडभेन्टिज्ममा विद्रोह गरेका अगुवाहरूका इतिहासहरूले यस तथ्यको साक्षी दिन्छन् कि तिनीहरूको विद्रोहमा प्रायः सधैं देखिने चरणहरूमध्ये एउटा यो हो कि तिनीहरूले आफ्नै व्यक्तिगत अनुभवको कुनै न कुनै बिन्दुमा “the daily” सम्बन्धी झूटा दृष्टिकोण स्वीकार गरेका थिए। यसो भनिए तापनि, स्मिथको पुस्तक प्रेरित नभए पनि, र त्यसमा केही सैद्धान्तिक समस्याहरू भए पनि, त्यसले प्रकाशको पुस्तकका आठौँ र नवौँ अध्यायहरूबारे अग्रज अगुवाहरूको बुझाइको उत्कृष्ट समग्र अवलोकन प्रदान गर्दछ, जहाँ पहिलो छ वटा तुरहीहरूको भविष्यसूचक इतिहास प्रस्तुत गरिएको हामी देख्दछौं। अब जब हामी तीन Woes को त्रिगुणी अनुप्रयोगलाई विचार गर्न थाल्छौं, तब हामी

स्मिथको पुस्तक Daniel and Revelation मा रहेको उनको टिप्पणीलाई सन्दर्भ गर्नेछौं।

बहिनी ह्याइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि विलियम मिलरलाई प्रकाशको पुस्तकसम्बन्धी महान् ज्योति प्रदान गरिएको थियो, तर तेहीँ अध्याय तथा सोहीँदेखि अठारौँ अध्यायहरूसम्बन्धी उनको बुझाइ त्रुटिपूर्ण थियो, किनकि इतिहासको प्रवाहमा उनी त्यस्तो दृष्टिबिन्दुमा थिएनन् जहाँबाट त्यहाँ उजाड पार्ने शक्तिहरू दुई होइन, तीनवटा छन् भन्ने कुरा देख्न सकिन्थ्यो। उनको महान् ज्योति प्रकाशको पुस्तकको दोस्रोदेखि नवौँ अध्यायहरूमाथि थियो।

“प्रचारकहरू र जनसमुदायले प्रकाशको पुस्तकलाई रहस्यमय र पवित्र धर्मशास्त्रका अन्य अंशहरूको तुलनामा कम महत्त्वपूर्ण ठानेका छन्। तर मैले देखें कि यो पुस्तक वास्तवमै अन्तिम दिनहरूमा जीवित रहनेहरूका विशेष हितका लागि दिइएको एक प्रकाश हो, ताकि उनीहरूलाई आफ्नो वास्तविक अवस्था र आफ्नो कर्तव्य के हो भन्ने ठम्याउन मार्गदर्शन मिलोस्। परमेश्वरले विलियम मिलरको मनलाई अगमवाणीहरूतर्फ निर्देशित गर्नुभयो र उहाँलाई प्रकाशको पुस्तकबारे महान् ज्योति दिनुभयो।” Early Writings, 231.

मिलरले मण्डलीहरू, मोहरहरू, तुरहीहरू र कटोराहरू सम्बन्धी आफ्नो बुझाइ यस प्रकार प्रस्तुत गरे।

“एशियाका सातवटा मण्डलीहरू ख्रीष्टको मण्डलीको उनको सातवटा रूपहरूमा भएको इतिहास हो—तिनका सबै घुमाउरा र मोडहरूमा, तिनको सबै समृद्धि र विपत्तिमा, प्रेरितहरूका दिनदेखि संसारको अन्त्यसम्म। सातवटा मोहोरहरू पृथ्वीका शक्तिहरू र राजाहरूले मण्डलीमाथि गरेका कार्यव्यापारहरूको इतिहास हुन्, र उही अवधिमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको गर्नुभएको संरक्षणको पनि। सातवटा तुरहीहरू पृथ्वीमाथि, अथवा रोमी राज्यमाथि, पठाइएका सात विशिष्ट र गम्भीर न्यायहरूको इतिहास हुन्। अनि सातवटा कटोराहरू पोपीय रोममाथि पठाइएका अन्तिम सात विपत्तिहरू हुन्। यीसँग मिसिएका अरू धेरै घटनाहरू पनि छन्, जो सहायक नदीहरूझैं बुनिएका छन्, र भविष्यवाणीको महान् नदीलाई भरिपूर्ण पार्दै जान्छन्, जबसम्म समग्रता अनन्तताको महासागरमा पुगेर अन्त हुँदैन।”

“मेरो विचारमा, प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाको अगमवाणीको योजना यही हो। अनि यो पुस्तक बुझ्न चाहने मानिसले परमेश्वरको वचनका अन्य अंशहरूको गहिरो ज्ञान अवश्य राख्नुपर्छ। यस अगमवाणीमा प्रयोग गरिएका प्रतीकहरू र रूपकहरू सबै त्यहीँ स्पष्ट पारिएका छैनन्, तर ती अन्य अगमवक्ताहरूका लेखहरूमा भेटाउनुपर्छ र धर्मशास्त्रका अन्य अंशहरूद्वारा व्याख्या गर्नुपर्छ। त्यसकारण, कुनै एक अंशको समेत स्पष्ट ज्ञान प्राप्त गर्न परमेश्वरले सम्पूर्णको अध्ययन नै अभिप्रेत गर्नुभएको छ भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ।” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

जसरी तेस्रो सन्देशवाहक, जसले करारका सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्छ, मण्डलीको न्यायको आन्तरिक इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्छ, त्यसरी नै आधुनिक बाबेलको न्यायमा बाह्य इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्ने तेस्रो एलियाहसँगको विरोधमा, मण्डलीहरू र मोहोरहरू सम्बन्धी अग्रगामी बुझाइले त्यही आन्तरिक-बाह्य साक्षीलाई पहिचान गर्‍यो।

“प्रकाशको ४औँ, ५औँ, र ६औँ अध्यायमा ती मोहरहरू हाम्रो ध्यानमा प्रस्तुत गरिएका छन्। यी मोहरहरूको अधीनमा प्रस्तुत गरिएका दृश्यहरू प्रकाशको ६, र प्रकाशको ८:१ मा देखाइएका छन्। तिनले स्पष्टतः यस व्यवस्थाको आरम्भदेखि ख्रीष्टको आगमनसम्म मण्डली सम्बन्धित घटनाहरूलाई समेट्छन्।

“जहाँ सात मण्डलीहरूले मण्डलीको आन्तरिक इतिहास प्रस्तुत गर्छन्, त्यहाँ सात मुहरहरूले त्यसको बाह्य इतिहासका महान् घटनाहरू दृष्टिगत गराउँछन्।” Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

उरियाह स्मिथले मण्डलीहरूको आन्तरिक र बाह्य सम्बन्धसम्बन्धी मिलेराइट बुझाइलाई पहिचान गरिरहेका थिए, र जेम्स ह्याइटले समानान्तर इतिहासहरूको सन्दर्भमा त्यस्तै प्रकारको एक अवलोकन प्रस्तुत गर्छन्।

“अब हामीले मण्डलीहरू, मोहोरहरू, र पशुहरू, अथवा जीवित प्राणीहरूलाई, तिनीहरूले एउटै समयावधिलाई आवरण गर्ने हदसम्म, अनुगमन गरिसकेका छौं। मोहोरहरूको संख्या सात छ, तर पशुहरू चार मात्र छन्। र यहाँ

यो कुरा ध्यान दिनु उचित हुन सक्छ कि पहिलो, दोस्रो, तेस्रो र चौथो मोहोर खोलिँदा पहिलो, दोस्रो, तेस्रो र चौथो पशुहरूलाई 'आऊ र हेर' भनेको सुनिन्छ; तर जब पाँचौँ, छैटौँ र सातौँ मोहोर खोल्निन्छन्, त्यस्तो कुनै स्वर सुनिँदैन। त्यसरी नै, अन्तिम तीन मण्डलीहरू र अन्तिम तीन मोहोरहरू, पहिलो चार मण्डलीहरू र पहिलो चार मोहोरहरूले जस्तै, एउटै समयावधिलाई आवरण गर्ने रूपमा परस्पर मेल खाँदैनन्। तर, हामीले देखाएझैं, मण्डलीहरू, मोहोरहरू र पशुहरू करिब १८०० वर्षको अवधिसम्म एउटै समयावधिलाई आवरण गर्ने रूपमा परस्पर सहमत छन्, जबसम्म हामी वर्तमान समयभन्दा अलिकति बढी आधा शताब्दी तलसम्म आइपुग्दैनौं।” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

हामीले भर्खरै मिलराइट इतिहासका तीन प्रमुख अग्रदूतहरूलाई उद्धृत गर्यौं। ती तीनै जनाले “दैनिक” सम्बन्धी सही दृष्टिकोणलाई अँगालेका थिए, र तिनीहरू सबैले मण्डलीहरू, मोहोरहरू, र तुरहीहरूको समग्र अवलोकनलाई सत्यको त्यही रूपरेखाभित्र स्वीकार गरेका थिए, जसलाई बुझ्न र प्रस्तुत गर्न मिलर अगुवाइ गरिएका थिए।

“जब त्यस्ता मानिसहरू भित्र पस्छन् जसले परमेश्वरले आफ्नो पवित्र आत्माद्वारा स्थापना गर्नुभएको जगबाट एउटा कील वा स्तम्भ सार्न चाहन्छन्, तब हाम्रा कार्यका अग्रगामी भएका वृद्ध पुरुषहरूले स्पष्ट रूपमा बोलून्, र जो मरिसकेका छन् उनीहरूले पनि हाम्रा आवधिक प्रकाशनहरूमा आफ्ना लेखहरूको पुनर्मुद्रणद्वारा बोलून्। परमेश्वरले आफ्ना जनलाई सत्यको मार्गमा एक-एक कदम गर्दै अगुवाइ गर्नुभएको क्रममा दिनुभएको दैवीय ज्योतिका किरणहरू सङ्कलन गर। यो सत्य समय र परीक्षाको जाँचमा अटल रहनेछ।” Manuscript Release, 760, 10.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, प्रकाशको पुस्तकको अध्याय अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूत अवतरित भए र स्वर्गबाट भर्खरै ओर्ली आएको रोटीलाई स्वीकार गरी खानेहरूलाई यर्मियाको अध्याय छमा उल्लिखित “पुराना मार्गहरू” तर्फ पुनः डोर्‍याउने कार्य आरम्भ गरे। अल्फा र ओमेगालाई, एक लाख चवालीस हजारको बीचमा पर्न प्रयत्न गर्न इच्छुक रहेकाहरूले, यो बुझून् भन्ने आवश्यक थियो कि अगस्त ११, १८४० मा उहाँलाई स्वर्गबाट तल ल्याएको कुरा केवल कुनै समय-सम्बन्धी भविष्यवाणीको पूर्ति मात्र थिएन, तर दोस्रो हाथको समय-सम्बन्धी भविष्यवाणीको पूर्ति थियो। उहाँलाई आफ्ना जनहरूले त्यो इतिहासका पुराना मार्गहरू पुनः पत्ता लगाऊन् भन्ने आवश्यक थियो, जहाँ उहाँले १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षमा मिलरवादीहरूको मन्दिर खडा गर्नुभएको थियो।

त्यो इतिहास फोहोर तथा नक्कली सिक्का र गहनाहरूले ढाकिएको थियो। त्यो इतिहास एउटा झूटा आधारभूत सन्देशद्वारा अस्पष्ट पारिएको थियो, जुन बालुवामाथि निर्माण गरिएको थियो, युगानुयुगको चट्टानमाथि होइन। त्यो मिलेराइटहरूको इतिहासमा थियो—त्यो इतिहासमा, जहाँ पत्रुसले वर्णन गरेझैं, मिलेराइटहरू “जो पहिले कुनै मानिसहरू थिएनन्, तर” पछि “परमेश्वरका मानिसहरू” बने, जसलाई “एउटा आत्मिक घराना, एउटा पवित्र पूजाहारी” को रूपमा उठाइयो र निर्माण गरियो। यहूदाको कुलका सिंह ११ सेप्टेम्बर २००१ मा अवतरण गर्नुभयो, र उहाँले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई मिलेराइट मन्दिरको उठाइको इतिहासको “मन्दिर” सफा गर्ने काममा अगुवाइ गर्नुभयो। त्यो कार्य एउटा भविष्यवाणीले पूर्वछायाङ्कित गरेको थियो, जसले प्रभुले योशियाह नाउँका एक जना मानिसलाई उठाउनुहुनेछ भनी भविष्यवाणी गरेको थियो, (जसको अर्थ परमेश्वरको आधार हो)।

जब अवज्ञाकारी अगमवक्ताको भविष्यवाणीको पूर्तिमा योशियाह उठाइए, तब उनले जीर्ण-शीर्ण भएको मन्दिरको मर्मत गर्ने काम आरम्भ गरे। मर्मत र शुद्धीकरणको क्रममा “मूसा को शाप” फेला पर्यो, र जब त्यो योशियाहको सामुन्ने पढियो, तब त्यसले योशियाहको सुधार ल्यायो। हामी त्यस भविष्यवाणीलाई “सात समय” को पुनःआविष्कारसँग सम्बन्धित गरी, सेप्टेम्बर ११, २००१ पश्चात्, विचार गर्नेछौं।

हामी त्यो अध्ययन अर्को लेखमा आरम्भ गर्नेछौं।

“जबसम्म सत्यको स्वीकार गर्नेहरू शैतानको सेवा गरिरहन्छन्, तबसम्म उसको नरकीय छायाले परमेश्वर र स्वर्गसम्बन्धी तिनीहरूको दृष्टिलाई छेकिरहनेछ। तिनीहरू तिनीजस्तै हुनेछन् जसले आफ्नो पहिलो प्रेम गुमाइसकेका छन्। तिनीहरूले अनन्त वास्तविकताहरूलाई देख्न सक्नेछैनन्। परमेश्वरले हाम्रो निम्ति जे तयार

गर्नुभएको छ, त्यसको चित्रण जकरिया, अध्याय ३ र ४, तथा ४:१२-१४ मा गरिएको छ: 'And I answered again, and said unto him, What be these two olive branches which through the two golden pipes empty the golden oil out of themselves? And he answered me and said, Knowest thou not what these be? And I said, No, my Lord. Then said he, These are the two anointed ones, that stand by the Lord of the whole earth.'"

"प्रभु स्रोतसाधनहरूले परिपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँसँग सुविधाहरूको कुनै अभाव छैन। हाम्रो विश्वासको कमी, हाम्रो सांसारिकता, हाम्रो हलुका बोलचाल, हाम्रो अविश्वास—जो हाम्रो कुराकानीमा प्रकट हुन्छ—यिनै कारणले अन्धकारका छायाहरू हाम्रो वरिपरि जम्मा हुन्छन्। ख्रीष्ट वचन वा चरित्रमा त्यस सर्वथा मनोहर, र दश हजारमध्ये प्रमुख एकका रूपमा प्रकट हुनुभएको छैन। जब आत्मा व्यर्थतामा आफैलाई उचाल्न सन्तुष्ट हुन्छ, तब परमप्रभुको आत्माले त्यसका लागि धेरै थोरै मात्र गर्न सक्नुहुन्छ। हाम्रो अल्पदर्शी दृष्टिले छाया त देख्छ, तर त्यसपछिको महिमा देख्न सक्दैन। स्वर्गदूतहरूले चार पवनलाई थामिरहेका छन्, जसलाई एउटा क्रोधित घोडाको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जो फुत्केर निस्कन र समस्त पृथ्वीको सतहमाथि दौडिन खोजिरहेको छ, आफ्नो मार्गमा विनाश र मृत्यु बोकेर।"

"के हामी अनन्त संसारको ठीक सीमानामै सुतिरहनेछौं? के हामी जड, चिसो, र मृत रहिरहनेछौं? अहो, काश हाम्रो मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र उहाँकै श्वास उहाँका जनहरूमा फुकाइयोस्, ताकि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिऊन् र जीवित होऊन्। हामीले देख्नुपर्छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका संकुचित छ। तर जब हामी त्यो संकुचित ढोकाबाट भित्र पस्छौं, त्यसको विस्तारको कुनै सीमा हुँदैन।" Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.